

Foaia

pentru

Minte, Anima si Literatura.

No. 20.

Marti 10. Maiu

1860.

Despre academia.*)

I.

Амъ ворвітъ ѿ пътързлѣ пречедентъ ѿ апри-
ковлѣ деспре лите ре de imortanya снеї ака-
деміи.

Воімъ аіче а да о ідея репеде чеітіорію від-
спре орініна ші місізпна ачесті інстітіції і за челе-
явте попоре.

Намеie de akademis bine dela впш ерои mitolo-
пікъ алъ Гречісї, пмітѣ Академъ, кареле а фостѣ арь-
татѣ лї Касторѣ ші Полъче локтиѣ зnde Елена сора-
дорѣ с'а фостѣ аскзисѣ кѣ рѣпіторыѣ ei Тесеб. Чай

*) Din „Ревіста Карпацийськ“; 1. Маіз а. к. къ
съмарівля щтігтъ, щі каре ~~ж~~ віїтобре ва пълка:
Св. Kont., авсольтісмъз (дела о замъ), Іст. Поесіє,
Demip. епіcodъ історікъ, деспре епіdemіе съкліоръ
медиене, стъдії літераріе, поесії діверсе.

Локълѣкъ академіеї штіїнгіфіче е ѹп аdevерп нѣмаї ѹп Прінціпате, ші ѹпфіінгдарае еї, а сінгрэлії тіжлокъ de рецепераре дбрѣтбре а ромѣпблѣ, о легъмѣ de конштиица фрацилорѣ поштрі de аколо, прекъм ші ре-спонсаўлітатеа пептрѣ даенеле ші педечеле, de а ѹп-наінта къ літератвра постѣ сінтаріѣ, о ѹмпінгемѣ къ тотѣ къвантѣлѣ ші плюні de афекте фелібріте сінграпъ нѣмаї не гѣтѣлѣ ачедора din патріодї Романії, карій авъндѣа и диспнне престе тіжлочে пептрѣ ѹпфіінгдарае еї, амѣнѣ din zi ѹп zi Плантареа Паладізлї пе-тэріреи ромѣпітѣй востре фѣрь трэмѣ de вісколе ші оркане метаморфосѣтбре, — ѹп контра къврора сін-грапъ нѣмаї о ѹндзлчіре, вілѣ авънтѣ глоріосѣ ѹп ардї ші штіїнге каре се debinѣ доместічіте ѹп сінблѣ ро-тѣнімеї, потѣ цінѣ ляпта devідѣтбре. Р.

дої фраці венеаѣ артаці ка съ чёръ пе сора лорѣ deла
Атеніені, кари ръспѣпсесеръ къ пѣ штиеаѣ unde се афла.
Академъ, ка съ опрѣскъ конфліктъаѣ запі ръсвоіз, ле
десконері къ еа ера асказнѣя ла Афіна, запаѣ din съ-
вѣрвіиіе Атенеї.

Дп ачелъ локъ, че пз ера de кътъ о валъ то-
чирлосъ ші пэтэрбосъ, Читон, дыпъ че о десекъ de ане,
пльпть алеे de платані ші de алді арборі, дп кътъ
Фъкъ үпъ локъ de преxтвларе дикъптиоръ пептръ А-
теніені. Філософъ Платонъ, че лъкаа дп веcіпътate,
аколо adзna пе diceсполі сеi, дыпъ каре сектаторій сеi
зртваръ а се пымі Akademіenі. Дыпъ ачеста, akade-
mia фъкъндece o instiтuziонe de лъminъ, ажыпсе апой-
ка үпъ локалъ de венерацiонe; аколо се дiпtormиp-
таэ върbaцiй че Фъчевъ сервицiрi дiпсемнате патriei.

Дн memoria академiei Елene, каре съв Сіла се
десчиїнцъ, Чичероне дете пътеше de академиѣ ѣскін-
деи сале dela Пъдole de юнгъ Рома. Аколо елъ се
адзна къ амишъ сеi шi копверса асъпра діверселоръ
съекте філософіче; аколо елъ скрісе челе таi дн-
сеннате опере філософіче кари л'аš фъкѣтъ петбрі-
торіз.

Ачестъ пъти тързи се дете адзънциоръ де литеці, де фнвъдці ші де артшті, кари дълъ тимпъ контрівзіръ за десволтареа интелігіціей отенешті. А-честа дълъ се днченъ дела тимпълъ пътітъ алъ ренаштереі, адекъ дела сколълъ XIII днкюче. Италия, каре днтръ днченътъ а фостъ чентрълъ лѣтнелоръ ші сказ-пълъ тишкъреі интелектуале din Европа, днченъ тай-днти а форма прімелъ академій. Маі тóте ониде сале, авбръ къте зна съв диверсе пъти ші тілъръ, о-кспъндссе фіекаре къ десморштартареа ші пъблікареа оперіоръ класіче але антикітъці, къ кълтівареа літвей-націонале ші къ пропагареа штійнделоръ ші а днвъдъ-тврідоръ.

Ляtre пътероселе академії Платоніче че се

Фондаръ дн Italia, чеќ дитњи локъ а окнатај дн ис-
торија ачеа позитив dela Краска. Фондаръ дн а. 1582,
не кънд єра контимпоран щи Tacco, ea фопкюонеъзъ
ші пътъ дн зиделе постри, ші се крепе ка твъръ ака-
демиј франчезе ші алторъ академиј европене. Ско-
пълъ ші мисионеа са а фостъ, ші есте дикъ, изріфика-
реа ші перфекционареа літвей италiane. Пентръ ачеста
с'а ші Фъкътъ челевъ прін Dикционаръ че а лъкратъ
днъ каре с'а ѕ регнатъ формеле ші тотъ организацъ
літвей.

Историја ші лъкъръле ачестеј академиј ар фі де
таре фолосъ пентръ стајдълъ філолоџілоръ поштри.
Літва италianъ єра о датъ дн барвария ші дн anapixia
дн каре се афъ астъзъ літва постри; ші, дакъ акаста
се веде астфелікъ тодълатъ дн кътъ съ рівалісете къ
літвеле класиче, катъ съ сервѣскъ de modelъ мај къ
съмъ ромъпілоръ, кари ажъ ачелашъ інтересъ пентръ¹
літва хоръ.

Днъ есемплялъ академијлоръ италiane, мај тóте
челелалте статъръ, къндъ ажъ днчепътъ а интра дн чіві-
лісаціоне, ші-ај креатъ академиј пентръ десволтареа
літвелоръ індіцене, пентръ кътъра лоръ, ші пентръ²
днтидерера штіпнделоръ ші а фръмбоселоръ арте. А
воръ деспре тóте ачесте, сај а ле позитра тъкаръ,
спајдълъ нз не еартъ. Дар съ венітъ ла вна, каре
а автъ чеа мај стръмъчътъ парте дн ideea креаці-
нен сале.

Есте штівтъ къ днъ че Italia сингръ а автъ
глорія вникъ а репресінта дн лътъ дн кърсъ de мај
тълді секолъ штіпнделе ші артеле, а венітъ апої Франца
каре й-а диспетатъ глорія ші суперіорітата. Ачеаста,
дикъ din an. 1634 съх кардиналъ Richelieu, форти-
чеха динти академиј, каре не брътъ а сервітъ de
modelъ академијлоръ модерне че с'а ѕ днфінцатъ дн
челелалте пърді але Европе.

Академија франчезе се фонда динтъ днчепътъ de
кътъръ вникъ позитръ de літерацъ кари се адънашъ ла вникъ
върбатъ ізъстръ не тімпълъ ачела, позитъ Конрактъ.
Скопълъ адънъръ лоръ єра кълтівареа ші літвейтъці-
реа літвей франчезе, каре пътъ атвичеа дикъ нз касе
о формъ детерминатъ ші вникъ карактеръ дефинитівъ. Ми-
ністъръ лві Лєдовік XIV, кардиналъ Richelieu, апред-
гиндъ скопълъ сочиетъде, консакръ інстітъціоне ач-
еста прін вникъ ediktъ рецескъ. Нпозитрълъ тетріоръ
сеј се фіксъ ла патръзечъ, ші де атвиче пічъ пътъ ас-
тъзъ нз се мај търпі. Кіаръ дн падатъ лъ рецескъ, ла
Лєвръ, се dectinъ дн локадъ пентръ шеднделе ші кон-
ференціоне саде.

Чеј дитъ тетріоръ дн реце аввръ френ-
тълъ, дн касъ дн тобрте а вре вникъ din колеџіи лоръ,
съ алегъ пе съкчесорълъ сеј. Nimeni нз єра прімітъ
de кътъ днъ брекарі тітларі літерарі; александъ брата
съ айтъ чеј позитъ 18 вотръ; ші ачестъ позитръ de
вотръ се череа пентръ ка съ ескладъ пе чіпева (якъръ
че позитъ de дозъ орі с'а днтишнлатъ).

Астфелікъ єра ѕ статътеле ші пророгатівеле ачес-
теј академиј, каре с'а ѕ перпетватъ мај ші пътъ
астъзі.

Челъ дитъ днкъръ днсемнатъ de каре с'а окн-
натај академіа франчезъ ші дн каре с'а търпітъ мај
пз deadincsълъ, а фостъ лъкърареа Dикционарълъ. Дела
1694 пътъ ла 1835, адектъ din дозъзечъ ші чінчъ дн
дозъзечъ ші чінчъ апі, ea а Фъкътъ кътъ о edicіоне
ноъ, каре ажъ диферітъ днтире еле трептатъ къ deckone-
pіpіle стімологіче каре ажъ провокатъ din тімпъ
дн тімпъ префачері атътъ дн къвінте кътъ ші дн ор-
тографізъ.

Днъ Фондапеа академиј, дн тотъ кърсълъ Dom-
nіe лві Лєдовік XIV, фікъреа тетріоръ алеј єра да-
торів съ факъ вникъ дикърсъ de лаудъ пентръ персона
речелъ ші а лві Richelieu.

Дар днъ ачеса пътъ астъзъ дикъ, с'а адоптатъ
datina ка вникъ alecъ, ла днтиродъчереа са, съ факъ
лааделе предечесорълъ сеј.

Ачестъ інстітъціоне, къ тóте къ авб о місіоне
атътъ de таре ші вникъ съкчесъ атътъ de глоріосъ, авб
дикъ ші місіеріле саде. Чеј динти тетріоръ, фіндъ
позітіцъ deadrentълъ кътъ гъвернъ, формаръ вникъ
феліс de котеріс прізвіщіатъ, каре се перпетъ пътъ
дн тімпълъ революціоне чеј тарпі; астфелікъ ea ажъ-
сесе а фі компъсъ мај тълтъ de mediокрітъдъ чеъл
мај nse, рецингндулъ ценізріле адевърате ші скріторій
чеј тарпі: Rousseau, Racine, Descartes, Molière, Reg-
nard, Laroche Foucauld, Mallebranche, Piron, Diderot,
Beaumarchais, Mirabeau. нз позитръ ажъпде ла онореа
de a фітъра днтире чеј патръзечъ.

Сеј Лєдовік XIV, афаръ de академіа позитъ, се
мај формаръ ші alte академиј къ deocevite статътеле.
Астфелікъ ла 1666 се днфінцъ академіа de штіпнде;
la 1671 академіа de архітектуръ; ші мај апої ака-
деміи de піктуръ ші de скліптуръ, каре мај тълтъ сај
мај позитъ днші днденплінръ місіонеа къ съкчесъ.

Днъ революціоне чеј таре, адънреа каре се
позіа конвенціоне, прін вникъ декретъ din a. 1793 dec-
fіnцъ тóте академіи ші сочиетъціле літерарі спре а
ло реорганіца пе вникъ планъ мај радиацъ. La 1795

се дніпінць корпвлă пімітă Instițată Națională, кă
micișnea de a перфекциона штiiпdele ші арtele пріп
черчетърі пејптерерпте, пріп кореспондинце кă сочі-
тъціе саванте din афаръ, ші а хртърі лвкъріле штiiп-
діпічіе ші літерарі прівітобре ла фолосіпца цепераль
ші ла глюорія Франдеі.

Ачестă Instițată фă комплăсă de 144 тетбрі ше-
зъторі дп Париш, де алді атъціа респандіді дп алте
пърді але Франдеі, ші de dozvezechi ші патрă асоциаці
стръні.

Ачештă тетбрі фхръ дніпърді дп треі класе
деспърдіе фіекаре дп секціоні. Класа дніпъя фă а-
чееа de штiiпdele фісіче ші математіче, квпрінзъндă
зече секціоні; a doza, de штiiпdele торалі ші політиче,
квпрінзъндă шесе секціоні; a треіа, de літератърь ші
веле-арте, квпрінзъндă оптă секціоні. Фіе че класъ
къта съ ce adunе дніп'онк локалă dictinctă. Нічі впă
тетбрі нă пътєа съ фіь тетбрі ла doză секціоні di-
феріте; dap фіекаре пътєа съ асисте ла лвкъріле че-
доралте секціоні.

Дніпъ асеміне пріпчії, діректорівă (губерніал
републіканă de atънче) пъті не чеі дніпъя патръзечі ші
оптă тетбрі, карі алесерь не чеймаду 86; чеі о сътъ
патръзечі тетбрі літропії алесерь ші пътірь не а-
социаці.

Астфеліс апоі, instițatăлă дші рекрътъ тетбрії
пріп скрѣтінă, ныміндă фіе че класе не тетбрії сеі,
дніпъ пресентаціонеа секціоні.

Organizaționea instițatăлă se mai modifікă съв
консультатă ші съв імперіш, дніпърдіндсе дп патръ
klasse:

1) Штiiпdele фісіче ші математіче; 2) літва
ші літератъра франчеъ; 3) історія ші літератъріле
векі; 4) веле-арте.

Класа дніпъя се дніпърді дп зече секціоні; a
doza, комплăсă de патръзечі тетбрі, фă дніпърдіната
кă kontinзarea лвкърілоръ векеі академіеі франчеze,
ad. кă Dicționarівă; a треіа ші а латра кă лвкъріле
літераріе, інсіпціоні ші арте.

Астфеліс instițatăлă Франдеі а ажунсă а фі впăлă
din чеі mai дніпъя корпвлă саванте din Еспона. Елă
а автă дп сінăлă сеі, дніпъ діверсе тілърі, mai ne
тої ómenii iăstři din лютме, саік ка тетбрі, саік ка
асоциаці; дніпъші Наполеоне чеі мape a автă de
ONOARE a фі тетбрі, днаінте de a ce фаче дніп-
пратă.

Дніпъ кăдереа лхі Наполеоне, instițatăлă евфери
саішіи брекаре префачере: чеі патрă класе ce ныміндă

академії, ші пътіле de instițatăлă националă се префънк
дп instițatăлă регалă.

Dap афаръ de instițatăлă ачестă, кареле ресідѣ
дп Париш, дп Франда маі съпт дніпъ o mănuime de
академії штiiпdіfіche. Маі чеате орашеле поседă къ-
те вна.

Тóte рампріле de штiiпde фолосітобре, прекам
medicina, хірургія, агрікультура, industria, manufактурă,
комерція, асеміне ші археологія, історія националă,
antiquitatea, тоате ачесте дп dіverse ші mai таі таі
локърі съпт репрезентате de академії ші de корпвлă
de фундациї, карі кă есперінга ші кă стаіділă de
тóte zilele ръспъндеck дп лютме ресіltателе чеіе маі
форічіте.

Дакъ амă воі съ ne окнпъмă de сочітъціе
штiiпdіfіche ші de академіїе din Џерманія, Англія ші
Статъріле-ѓніте, нă ne-ap ажуне спаікълă ка съ ле
фачетă тъкаръ листа.

Дестълă e съ adъогътă кă кіарă дп Ресіа дніпъ
dela anălă 1724 с'аі дніпънцă doză академії дп Пе-
терсбург ші вна ла Москва. —

(Ba șrma.)

X Lugosiu. 17/29. Decembrie. 1859.

Candu Dumuedieu voiesce, ca pre órecare na-
tiune, din starea ei cea apusa — din pulvere —
se o redice, atunci din sibulu ei inaltia barbatî cu
spiritu luminatu si de parte patrundietori, cu ca-
racteru tare si statornicia ne'nfreanta indiestrati, ca-
rui, in starea si cerculu chiamarii sale fiesce-carele,
cu midilóce putinezé, inse legiuite, ori prin pute-
rea cuvintelor si a faptelor sale, ad. cu esem-
plulu seu pentru cei mai de aprópe, ori prin scrip-
tele folositore, si prin faima cea atragatoré pentru
cei mai de parte, ori prin institute de binefacere
pentru cei de facia si viitorime, destépta animile
celea amortite ale consangenilor sei contimpurani,
si óre cum le insufla — ca nisce imitatori ai crea-
torului — spiritu de viația datatoriu, ca se aiba o
viația lucrativa, o nisuntia puternica si neinvinsa
spre totu ce este de lipsa, de folosu si bunu, pen-
tru inaintarea, buna starea, gloria si nemurirea na-
tiunei sale; de aci, candu acestu felu de stele lu-
minose disparu de pe orizontulu vietii acesteia tre-
catore, se rapescu din midiloculu natiunei sale prin

mórté si fi natiunei eara sunt datori, ca despre o parte cu totii se privésea la deplinirea vietii acestora, ca intr'o oglinda si de virtutile loru animanduse se le urmédie; eara despre alta, aceia, carii mai deaprópe au luat partea ostenelele acestoru mari barbati, séu le cunosecu viatia din fontani si-gure, se le adumbrédie catu de pe scurtu biografia vietii loru, ca se nu remaie tradati uitarii.

Dintre acei barbati rari ai natiunei nóstre, de spiritulu Domnului insuflati, au stralucit in cariera besericésca si repausatulu in 6. Aprilie c. n. anului acum trecatoriu Reverend. Teodoru A a r o n, fostulu primulu Prepositu la beserica catedrala a episcopiei gr. cat. din Lugosiu; despre a cui viația, de si in Gazeta Transilvaniei Nr. 15 din 9. Aprile a. c. cu ocasiunea publicarii immormentarii remasitielor lui cestoru pamentesci sau facutu pe scurtu mentiune; totusi, — dupa ce viat'a lui, din gratia ceriului, au fostu, ca o cetate deasupra muntelui pusa, ca o lumina aprinsa in luminariu si pe mésa asiediata, ca unu isvoru de apa via si ca o flóre prea placutu mirositóre. — pentru multimea invetiaceilor ce au avutu ca profesoru si apoi ca directoru la gimnasiulu din Beiusiu, din carii unii se afla in stare alésa in midilocul natiunei sale; si pentru acei scolari si inceputori la oficii publice, carii era odinióra deodata cu densulu in Buda si Pesta, si avé refugiu si multa mangaiere la densulu; si pentru popórele de densulu pastorite; precum si pentru sincerii sei amici si dulcea sa familia, carii toti multu l'au estimatu si veneratu, se fie consantite si acéstea insemnari de aducere aminte despre viatia acestui stralucit barbatu, din insusi scrisele lui culese.

Si mai antaiu e de insemnatu, cumca: Familia Aronescilor este una din celea mai vechi si mai de frunte in Romanime. Din acésta familia au fostu mai multi Domni pe scaunulu Tierii Moldovei, mai alesu in sec. XVI-lea. Dintre acestia Aronu voda fiindu unitu cu imperatulu Ferdinandu I-lea in contra turcilor, au fostu silitu a lasa Domnia sa lui Alesandru voda, si stramutanduse in Transilvania, Ferdinandu la an. 1557, 15 dile Octombrie i au renduitu plata pe anu, din carea se traiésca.

Din semint'a acestuia este familia Aronesciloru de Bistra.

Dintre Aronesci se memorédia la a. 1660 protopopulu Ioanu din Czirkidealul intr'unu contractu (zapisu) facutu cu satenii pentru o viiă, fiindu jude satului Michaila Fraticiu. Din semint'a acestuia Teodoru Aronu fiindu parochu in Bistra, la anulu 1701, 18. Iuliu de catra imperatulu Leopoldu I. sau redicatu la starea nobilitaria, dinpreuna cu feciorii lui Petru, Ioanu, Gavriilu, Avraamu si cu toti urmatorii loru, precum se cunóisce din literele nobilitare, alaturate aici in copia simpla, date familiei Aronesciloru, carele sunt descrise de pe copia de catra repausatulu Teodoru Aaronu de pe paria din originalu la an. D. 1743, 12 Decembre luata in Abrudbaia.

Feciorulu lui Teodoru cu numele Ioanu se vede a fi fostu earasi protopopu in Czirkidealul, a cui fecioru Aronu Aronu, dupa a. 1714 au insemnatul intr'o carte de rugatiuni (in potriva vremilor si a Diavolului) scrisa cu mana acésta anotatiune finală: „Scrisam eu celu multu pecatosu si greșita protopopulu Aronu din locu Czirkidealul, fiul protop. Ioanu din semint'a Aronesciloru dela Bistra, datu 1700 Aug. 6 dile, in dilele lui Banfi Georgie gubernatoru, fiindu A-episcopu Atanasie, care au murit 1714.“

Acestu Aron, au nascutu eara pe Aron-Aron, carele au fostu cantoru in Czirkidealul, ca asia se afla insemnatul pe o S. Evangel.: „Invetiatamu eu Aronu Diacu din Czirkidealul acésta S. Ev. la an. 1733, cu ajutoriulu lui Ddieu, cine va ceti se intiélega. Feciorulu prot. Aronu.“

De aci dupa o insemnatura a repausatului prepositu Arborele Genealogicu a familiei sale este acesta: Ioanu Aronu, au nascutu pe Aronu Aronu; Aronu au nascutu 2 feciori pe Aronu si pe Toader; Aronu au nascutu numai féte; eara Toaderu au nascutu pe Ioanu Aronu; Ioanu au nascutu 2 feciori pe Nicolae si Ioanu Aronu; Ioanu au nascutu pe Toaderu tatalu repausatului prepositu Teodoru Aaronu.

Acestu Toaderu Aronu a fostu notariu comunale in Czirkidealul, si casatorinduse cu Maria Dragomanu, au lasatu dupa sine 2 feciori pe Ioanu Aronu parochu si administratoru aflatioru acum in Czirkidealul, si pe Teodoru acum repausatu si doue féte pe Maria si Anna inca in viatia totu in Czirkidealul.

Eara Teodoru Aaronu cu veneratiune de atatea ori memoratu, fostulu prepositu, sau nascutu la a. 1804 in Februarie. Acesta din prunie aratandu deosebita istetim, parintii lui sau hotaritul, a purtatote spescele si ostenelele recerute dela tempu si cercustari pentru densulu, numai ca din fiului loru se ésa uau barbatu alesu pentru natiunea sa, intru care propusu cu voiea lui Ddieu nici sau insielatu; pentru aceea candu au fostu de 8 ani l'au dusu la scóla elementaria germana in Nocrichu (Leschkirch) unde invetiandu 1 anu cu succesu bunu, l'au stramutatu la Sibiu la scólele normale rom. cat. unde in 2 ani au percursoru invetiaturile normelor; si asia initiatu in limb'a germana l'au dusu la Blasius, aici in celea din taie clase gimnasiale au petrecutu 4 ani; eara de aici, pentru deprinderea sa in limb'a magiara l'au dusu in gimnasiulu din Odorheiu unde au fostu 2 ani; si, ca mai de parte se se prefaca precum in limb'a magiara, asia si in cea latina, de aici l'au mutat la Clusiu unde percurse studiile umaniore si filosofice in 4 ani.

Din Clusiu nemuritoriulu episcopu din Urbeamare Samuilu Vulcanu l'au indulcitu catra sine, unde au auditu studiele teologia 1 anu, eara pentru ceealalti 3 ani de cursu teologicu sau strapusu in seminarinu centrale din Pesta.

Asia in restimpu de 17 ani percorandu cu lauda cararea scolastica si cursulu teologicu cu profectu eminente, si cu purtare morala exemplaria, deodata in trensulu au dobantidu marele episcopu, clerulu, patria si natiunea unu individu bine pregatit si destulu de aptu spre a purta cu acuratiune, onore, lauda si stima tote servitile publice, ce pe rendu i sau incredintiatiu.

Si ca se incépa din capetu viatia osténitóre, de a trece pre tote trépte de onore cu cele mai mari griji si greutati impreunate, carele ilu astepta in data dupa finirea cursului teologicu la an. 1829 intemplata sau si aplicatu archivariu in cancelaria episcopésca si consistoriala in Urbeamare, si totu in acelasiu anu, fiindu in etate de 25 ani, sau hie-rotonit preotu coelibe de acelasi veneratul episcopu; si in graba dupa aceea depnnendu examenu aprobatoriu pentru profesura, in urmatoriulu anu 1830, sau despusu profesoru ordinariu la gimnas. majore din Beiusiu; — aici cu multa silintia si placere tuturor au fostu 6 ani; éra in 1835

sau denumitu parochu si v. archidiaconu in Galsia, si in 19 Noembre a. a. sau si introdusu in acésta deregatoria, inse aici au pastoritu si ocarmuitu numai 2 ani, dura cu aceea desteritate, si aplicaveritate in catu au dobantidu complacerea tuturor parochilor si popórelor grigei sale concrediate, precum dovedesce adeverintia acelora; dar' si a ordinariatului seu, carele au facutu de in an. 1837, prin SSma Matte, sau denumitu canonico Honoriu. Cu acésta titula esornatul totu in a. 1837, 1. Iulie sau chiamatu din Galsa de a fi secretariu si notariu consistoriale; inse in acestu oficiu nu multu au fostu, pentruca la an. 1838. 29. Ian. sau denumitu de patronatulu cetatii Aradu, parochu acolo, unde asiedienduse sau redicatu la demnitatea onorifica de assesoru la tabla judiciaria a comit. Aradu; aici inca n'au petrecutu 2 ani, pentruca: la ordinea episcopésca in a. 1839. 12. Iunie sau dusu directoru la gimnasiulu din Beiusiu, in care demnitate si de catra SSma Matte, in 15. Febr. 1840 sau intaritul, precum se eunósee din decretulu Esc. consil. reg. locutenentu a Hungariei ddto 31 Mart. a. a. Nr. 9634.

Directiunea gimnasiului purtandu 3 ani, prin benig. decr. aulicu din 24. Maiu 1842 sau despusu censoru si revisoru cartilor romanesci in Buda, unde juramentulu l'au depusu in 7. Oct. a. a. In acestu servitul de statu forte delicatu au fostu 6 ani, pene candu la a. 1848 stergunduse censur'a la 1. Maiu i sau sistatu plata.

Din acésta intemplare in 30. Maiu 1848 sau aplicatu provisorie parochu in comunitatea Gyalány si in 1. Iuliu sau si introdusu in parochia prin v. archidiaconulu respectivu Andreiu Papfalvai; eara in a. 1851, 22. Febr. i sau aplacidatu remuneratiune pe unu anu 600 fr. pentru urmata delaturare dela oficiulu de censore si revisore alu cartilor.

La a. 1850, 6 Augustu Nr. 13672 G. pe lenga onorariu de 50 fr. pe luna sau denumitu provisorie Translatoru la Fóia Legiloru in Pesta, si asia din Gyalány in 1. Octobre a. a. mutanduse acolo, au si intrat in functiune, unde in 1851, 16. Noemb., sau numitul earasi totu provisorie si Redactoru la ace-easi Foaie; si totu in 1851, 6. Noembre sau denumitu Translatoru si la Esc. c. r. consil. locutenen. din Buda cu plata de 800 fiorini. — Sub atata de grea sarcina si responsabilitate au fostu 5 ani.

Eara la a. 1855, 3. Aug. sau denumită de către SSma Matte canonici actuale scolasticu la biserică catedrala din Urbea-mare; și de către maritul seu ordinariatu sau mai onoratu și cu oficiul de a fi rectore seminariului locale. Ci abia au fostu și în acăsta onorabila și órecum mai odihnita demnitate 2 ani.

Pentru a induranduse Sma Matte prea-amăntul și prea veneratul nostru imperator a intemeiat diecesa Lugosului, și cu densa impreunatul scaunu episcopal și capitolu al bisericii catedralei în Lugosiu, Illustr. Sa Dr. Aleșandru Dobra I-ulu episcopu de aici, cunoscundu insusirile și virtutile cele rari a le prenumitului Teodoru Aaron și publica existimatiune și iubire ce și au dobândit acesta prin purtarea sa, și aducundusi a minte de ingrozitoră sarcina celu astăptă în acăsta nouă plantula espusa elementelor diverse, pre acestu meritatu barbatu, îscusită în purtarea trebilor publice și înfrumsetiatu cu judecata cōpta și cu viația nevinovată, dorindulu se 'lu aiba ajutoriu lungă sine, l'au presentat la prea santitulu patriarich din Roma de prepositu la capitolulu bisericii sale; eara pontificale Romanu Piu IX-lea cu datu 5. Idus Maii (11. Maiu) 1857 l'au întarită de prepositu la capitolulu preatinsei biserici; și au fostu mare bucurie în 6. Sept. c. n. 1857, candu acestu barbatu alu doririlor sau introdusu în acelu stalu de înalta demnitate bisericăsca.

Înse acăsta bucurie preste unu ann și jumate sau intorsu în adenca intristare, pentru a în 6. Aprile c. n. său în 25. Martiu a. c. diu'a de Bunăvestire a Maicii Domnului, tuturor, celor ce l'au știutu, au adusu veste prea trista, cumea Teodoru Aaronu, după o bôla de 32 dile au repausat! — Si acum la toti cei ce lău cunoscutu mai deaprope si lău venerat u si lău amătu din anima, le au mai remasă aceea mangaiere spiritualu, cumca elu este la Ddieu, ca sei resplatésca ostenelele pentru biserica si cleru, patria si națiune jersite; si ca, privindu la deplinirea vietii lui, au ce urmă din deslu, ca se remaie numele si virtutile lui în animile loru, monumentu de veneratiune nestersu.

Aici nu va fi de prisosu a commemora si despre opurile de acestu zelante barbatu — ca fetul ostenelelor sale — lucrate si tiparite, prin carele sau nevoitu a reversa lumina nestensa în midilo-

culu națiunei sale. Asia încă ca clericu la a. 1828 au tiparită în Buda „Scurta Apendice la Istoria lui Petru Maior.”

La anulu 1843 totu în Buda au edatū „Catechetica practica.” La anulu 1847 au datu la lumi na totu acolo „Cuventari bisericesci despre siete pecate de capetenie pe Duminecile Paresemilor; si la an. 1850 earasi în Buda „Anotari din Istoria Ecclesiastica” — Din carele tóte încă se mai află depuse la cancelaria episcopală de aici óre cava exemplare de vendiare în favoarea familiei erede. —

Repausatul în testamentulu seu si au impar-
titu tóta substantia în 8 parti egale, din carele 6
vinu la familia erede, eara 2 parti la bisericele,
cei catedrale de aici, si cei gr. cat. din Czikit.
dealu; pe lengă acăstea au mai depusu deosebi a
se da anumite summe la institute de binefaceri și
pentru susținutul seu de pomenire în biserica cate-
drala; si au iertat la multi datornici datorările
mai mici; eara din biblioteca sa cartile mai eu-
séma clasice, si alése le au lasat u pe séma biblio-
tecii diecesane.

Eara familia, dimpreuna cu executorii Testa-
mentului, după dorirea tuturor cetățenilor, carii
fără l'au stimat, iau redicatu din massa lui în ce-
meteriulu comună cripta, si întru aceea cu devo-
tiune i sau asiediatu binecuvintatele de prea sancti-
tulu nostru arhiecreu mósce; carei cripte după
aceea deasupra i sau adăsu unu acoperementu clă-
ditu din caramida cu fruntariu proiectu, si în fa-
cia acestuia o piatra monumentală de marmure ro-
sietecu de $1\frac{1}{2}$ m in lungime, cu cruce din trensa în
culme esornata, pe carea sau scobitu urmatoriulu
epitaphiu intregu cu litere mari, si la cuvintele
principali inaurite:

„Aici ca muritoriu si au terminat cursulu vietii“

Ressm D. Theodoru Aaron de Bistra

in 25. Martiu c. v. 1859.

carele ca creștinu numai 55 ani

eara ca Preotu 30 ani traindu

Pe treptele de onore si demnitate:

Archivariu si secretariu Eppescu,

Professoru si Directoara Gymnasialu,

Parochu, Protopop si Canonico

Si in urma
celu din I-iu Prepositu
la capit. Beser. Cathedr. gr. cat.
din Lugosiu redicatu

Au traitu multu virtutii, si
Gloriei lui Ddieu, si Religionei,
Imperatului, si Patriei, Clerului,
si Natiunile Sale
eara

Numele lui in animile tuturoru
va trai in eternu.

Drape de despre drape
днкіната
Domnului Iepodiakonъ
НІЧЕФОР ІЛІЕСКУЛДЫ^{*)}
стипендіат ал статкы Молдавіе, теолог абсолвт да
ашеziетжылтка теолоцік de'n Чернъвці, ла окъжіб-
неа ре'нтоарчерій салле дп патріе-ші дп 30.
Апріле 1860,
de'n партеа дпвъдічесілор рѣмжні de'n цімна-
сіял чернъвдеан.

Преа опорате Domnule Пъринте!

Azí zioa decespărđiři-đi вѣзіжанд-о сосіть,
Дп inime de жale пої тої квріпші пе-афьші;
Къчі пептрэ пої ёз кініп ера непреуїтъ,
Кънд те авеам дп міжлок; дар' еатъ те скъпъм!

^{*)} Нічесфор Іліескул, пъскът дп Moldavia, ші къ-
жгъріт ла тицістіреа Neamціюл, жмине de дорж пе-
стінс ла дпвъдічесілор, ші-а пърсіг патріеа, зnde пе'ші
піттеа дппплін ачел dor, ші ші-а абсолвт стзіеле չ-
маністече, цімпасіале, філософіче ла ветреде пъчіпъ-
летъдій рѣмжне парте ла Бжкрешт, парте дп Блаж,
еар' стзіеле теолоціче ла Чернъвці. Лєтіна штінд-
лор ші фолосъл сжміемінтелор релекіоасе, торале,
пъчіпнале, че ші ле-а фост дпсюшіт ла Бжкрешт ші
ла Блаж, пе ма-а лъсат нефолосіте пеци аічі ла пої дп
Чернъвці, чі с'а певоіт съ ле версе асемене дп кон-
шиїпшіа фіз-кърій рѣмжн de ne аічі. De ачеса дп
тоате квверсъчіпіле ші квворвіпшіле къ жпїй рѣ-
мжн de'n Чернъвці атжт теолоці, кът ші цімпісіашт
апdea ка къ дп фок зіеек тоатъ рѣпіна пепсьерій ші

Авт'ам порочіре а пе 'пкълзі п' ёз датъ
De фокъл пътріотік, че 'n inimъ-џі е-апр'но,
Че 'n inimele поастре ка факъл ламінатъ
Пътрюпс'а пре tot локъл, de 'птспечіті квпрінс.

Дп inime маі тълте, тълдідіе de віртъте,
Съдіт'аі, че-акът тъгърі ce въд а словозі,
Ба зпеле de флоаре ce въд акът дпплътъс,
Ші фропте вор с'адкъ, de черіл ва воі.

Мергънд de'n Бжковіна, Бървате тълт ізвіе!
Не даші съ не штербескъ торалъ-џі de modez,
Ізвіреа de пъчіпне спре-адвчере а минте,
Ші-а патріеі пълдіаре de палтъл постръ ціел.

Ачестеа totdeaunna ка леци, че сжпт преа сжпте,
Пъстра-ле-вом стъторпік, кът черіл пе-а тръ ;
Еар' скъпта 'пвъдічесілор ші дплчіе-ші кввінте
Брта-ле-вом къ-амоаре, опі кжнд а ле 'тплін.

Лъзъм dap' кътезіаре, а'ші спѣпе тълдітъре
De налтъл ачел віне, de'n ростъ-ші че пе-а кврс
Ла тоді, карій авврът преа рара порочіре
А пе 'ндзлі de 'пвъді-ші дп скъртъл аст декрс.

Акъма дпі промітем, къ'п віеація поастръ тоатъ
De'n inimele поастре пеци кжнд пе те-ом зіта;
Пре зізъл de'n пълдіаре къ inimъ 'пфокатъ,
Boingдіеле съ-ші факъ, tot зпн-л вом рѣга.

Adвчіе-ші-ва а минте adece Бжковіна,
Къ а авт дп сжпь-ші ёз датъ лп върват,
Чеа съдіт дп фії-ї віртътеа ші lєтіна,
Че 'n локърі de 'птсперек adжпк а ламінат.

атордіїй пъчіпнале, дп кареа пе-аѣ фост арпкат дп-
предїзръріе фътале фъръ віна поастръ, ші дп кареа
не маі дпіл дпкъл ші акът дпкътешшаді віпшіпор. Деіч
парте пептрэ дештентъчіпіеа асторфелік de сжпші-
минте, еар' парте пептрэ ёз віеаціре торалъ квпсь-
кратъ къ totту петмай стзіелор ші дпвъдічесілор, кареа
поге съ фії de modez пептрэ опі че тжпър, і се адвч
de'n партеа жпнітій рѣмжне стзіёсе de'n Чернъвці
асть drape de despre drape. Дп Іліескул аре бісеріка
Moldavieї зпн-л de'n чеі маі ламінаті teoloці din zilele
поастре.

Trpmідісторіз.

Адъче-ші-вор а мінте ші фії Бєковіні
 Къ се 'ндзлчір' ёъ датъ de лаптеле-ді тораа,
 Че 'н еі пъскв зпіреа ші скопыа пъзікінгіе,
 Че 'н еі ыні фръдіеа ші скопыа пъчіпаа.

Адъче-ші-ва а мінте вісеріка de тіне,
 Къ 'н скопыа еі преа тжндре кжнтрі ұі адъчеаі
 Къ 'н хоре-армоніоаке ші 'н лааде зійіне
 Ȑн клер ка ын лаачеафър ёъ датъ стрълччеаі.

Dopim съ-ді ажкыці скопыа ұнтрег къ denainipe,
 Ші треапта чеса маі палтъ ұн чекр вісеріческ;
 Зійіна проведінгіз трімеатъ-ді ферічіре
 Орі ынде те-і ұнтоарче пе кжнпвлх рымпеск!

Съ ръспакндешті ұн тоатъ Молдова тжалт фръмоасъ
 Ієміна-ді лаачіоаріс, апрынс пептрэ ea!
 Адъкп ка съ пътрендіс пре'п чеада 'птблекоасъ,
 Пре тжалі кареа маі үине ұн пеагръ хаіна са.

Dopim, трънд ұн лааме, съ маі авет тжнпре,
 Пъстраци де зійетате, де біне с'аззім!
 Dopim, кълторіеа-ді с'о фачі ұн ферічіре,
 Ші 'н үіне, ұнк' ёъ сөтъ де ани ұн маі dopim!

Еар' тъ Молдово тжндръ, търеште-ді а та фаль,
 Къчі еатъ ұні сосенште фіів өнп ұн браціш тъ.
 Deckide-ді акып скопыа търеадіз къліташ!
 Пре-ачеста копринзіжндіз-л те өңкіръ тереё!

De оаръ че de-акшта ұн тжндра Рымжаніе
 Ըн спірет се аратъ, че есте фоарте рап,
 Апостол, dela каре копытъ de скопые
 Бісеріка прімі-ва, авжандіз-л de 'ндпрептар.

Прімеште преа опорате Domnule! астъ ызрае
 Сжнчерь къ ачех къръце de inimъ, къ кареа үі-се а-
 дъче, ші-ді ada aminte de

Аі Сжнчіеі Тале опортторі скжнчерь:

Въс жіз Бомбак, кжнпзіторівлх үрърі, ұн
 въдічел de'n класа VI.; Въс жіз Боріз de'n класа
 VII.; Тъпас Прокоповічіз de'n класа VIII. ұн
 нәмеле тутэроръ.

Pesta, in 5. Maiu 1860.

Spiritulu timpului nu poate se n'aiba influintia
 buna si asupra poporului nostru, asa in privinta
 drepturilor noastre, precum a nationalitatii, si pen-
 tru aceasta se ne acomodam dupa impregiurari, si
 se ne folosim de ocazunile bune.

Noi avem drepturile de a ne folosi de tot ce
 am ereditu dela stramosi, tocma asa precum ne
 folosim de mintea, ce o avem dela Domn, si de
 banutiulu, ce 'lu capetanu dela parinti, si intru altele
 avem dreptulu ca se ne sustienem moravu-
 rile, datinele, si vesmintele noastre natiunale, si ni-
 meni are dreptu naturalu seu positivu, ca se ne
 impuna moravurile ori vesmintele loru.

Poporul romanu colonisatu in Dacia, a adus
 pe sine si toga in carea era imbracatu unu sena-
 toru, ori dictatoru romanu in Roma, acea toga, ca-
 rei statia regi avea de a se inchina, — si preste
 totu poporul romanu si-a pastrat si pene astadi
 tota vesmintele sale antice natiunale, transformandu-
 le in putienu pentru clim'a din Dacia, dar' sustie-
 nandu trasurile caracteristice a le portului, incat
 si astadi se vede a fi din clasitate, si o icôna pi-
 toresca, estraordinaria, fétia cu porturile straine.—

Pote ca la inceputu romanii colonisati avura
 numai unu portu, — dar' mai probabilu ca si atunci
 avura ceva diferintia in porturi, de 'orece fura
 strinsi din totu imperiulu romanu, adeca din mai
 multe provincie romane unde trebuia de sine se
 esiste — pe lenga caracteristica portului generalu
 romanu, — si alte porturi speciale. — Si acuma,
 deduca-se diferintia speciala a portului nostru de
 adi, chiaru din Italia, seu deduca-se din straforma-
 rea causata de clima, seu si prin portulu daciloru
 remasi, ramane unu adeveru deosebulu de apriatu, ca
 noi in tota provinciele romane ni-am sustinut
 pene adi portulu celu vechiu, si ca acesta pentru
 noi e originalu si forte frumosu. —

(Va urma.)